מה ההבדל בין שעון מפפגר לשעון לא מכוון?

מתקשר אלי בחור בשאלה: לפני שבועיים כתבת אש וגפרית על קריאת שמע שחייבים לקום וכו' וכו'... תכל'ס... אני לא מצליח לקום!! זה בעיה כרונית אצלי... אני לא מצליח... לא... לא יכול... לא יכול... אין!!! אין עם מי לדבר... יש לי בעיה קשה עם הנושא של השינה... שמאוד מאוד מאוד קשה לי לקום בבוקר... **ממשיך הבחור ואומר לי:** אני כבר יודע מה אתה הולך לענות לי... את כל התשובות המוכרות שכולם עונים לי... שאין לא יכול... יש לא רוצה... ואם היה היום טיול היית קם... וכו' וכו'... אבל עזוב... כל התשובות האלו לא עזרו לי... תכל'ס... אני לא מצליח לקום!!!!

טוב... עכשיו אני אמור לענות לאותו בחור תשובה... ו... והרי אני לא יכול לענות לו את מה שכולם ענו לו... (גם אם הייתי רוצה לענות לו כמו שכולם לו... אני כבר לא יכול... כי הוא שריין את עצמו ואמר לי מראש שהוא יודע שזה מה שאני הולך לענות..... ועכשיו זה כבר באמת לא לכבוד שלי... אבל עזוב --) אמרתי לו: תקשיב!!!

דבר ראשון: אתה צודק!!! אני בתור מעורר ותיק בישיבה למדתי להכיר במשך השנים שיש בחורים שפשוט לא מסוגלים לקום בבוקר!!! כן.. בניגוד למה שמקובל לומר שאין כזה דבר... אני אומר לך בעדות מקרוב שיש!!!! יש בחורים שלא מסוגלים לקום בבוקר!!!! אין!! אין עם מי לדבר!! הוא רוצה לקום... הוא נורא נורא רוצה... ותכל'ס... הוא פשוט לא מסוגל... גם ספל מים ניסיתי... והיה אחד שאפילו שפכתי עליו שני ספלים והבן אדם קם [כשקם סו"ס..] יבש... יש!!! יש כזה דבר!!!

אני מודיע לך שיש כאלו בחורים ויתכן שאתה אחד מהם... **אבל!!!!!!!**

אתה צריך לדעת דבר אחד: בחור שלא מסוגל לקום בבוקר **יש לו בעיה!!** יש לו דפקט מסוים!! זה בחור שסובל מנכות מסוימת!!! וזו נכות שחייבים לדווח עליה בשידוכים... זה סוג של פיגור התפתחותי (או לא יודע איך שתקרא לזה) בייחס לכלל החברה... זה פיגור שמציב את המעמד של אותם בחורים בסטטוס של רמה אחת מתחת כלל החברה בישיבה...

אני צודק או לא צודק??? משהו פה לא מובן???

תחשוב: אם יש שני בחורים בישיבה... אחד קם בשעה שבע בבוקר... והשני קם בשעה 11 בבוקר... אתה מבין לבד שזה סוג א' וזה סוג ב'!!! ו**כאן חשוב להדגיש:** לא תמיד זה באשמתו של הבחור... אני דווקא סבור שאתה לא אשם... אבל מה שבטוח: אתה סובל מפיגור מסוים!!! מזה לא תמלטו!!! גם הראש ישיבה והטבח... כולנו מבינים שהראש ישיבה מקבל עליה לתורה לפני הטבח... וזה לא בגלל שאנחנו מאשימים את הטבח שהוא לא יצא כמו הראש ישיבה... אלא בגלל שאלו הם הנתונים שלו... זה המעמד שלו... והוא אפילו לא נעלב מזה... (אתה יכול לשאול אותו...)

אותו דבר כאן: אם אתה לא יכול ולא מסוגל לקום "בשעה שבני אדם קמים..." וכואב לך שכולם צועקים עליך ולא מבינים אותך...

אז אני לא!! אני לא כזה!!! אני לא דורך לך על היבלת... אני מבין שיש לך באמת בעיה אמיתית... אתה סובל מ-לקות מסוימת שזה לא יפה ללעוג לך על החולשות שלך... אז אין לי שום טענה עליך למה אתה לא קם!!! **אבל יש לי כן טענה אחת עליך!!!! הטענה שלי עליך היא:**

שבשעה 11 בבוקר אתה קם... שוטף פנים... ותוך רבע שעה אתה נכנס זחוח לבית מדרש עם ראש זקוף... ומתחיל לעשות פרצוף קשוח על כל הצעירים ממך... שחסססר להם אם הם ישכחו את המעמד החשוב שלך... שאתה בחור מבוגר מהם ומבין יותר מהם ולמדן יותר מהם...

על זה באתי!!!! למה האף שלך למעלה?? הרי יש לך בעיה... אתה סובל מפיגור... בן אדם שסובל מפיגור ביחס לחברה הוא לא אמור להסתובב ולהרגיש יותר מכולם... וזה שאתה סובל מפיגור.. לא אני אמרתי את זה... אתה אמרת!!! אתה טוען את זה מקירות לבך... אתה הוא זה שבמשך עשר דקות הוכחת לי באותות ובמופתים שאתה פשוט לא מסוגל לקום... והצלחת לשכנע אותי שאתה סובל מפיגור מסוים... אז שוב: אתה לא אשם... אבל אם יש בחורים משיעור א' שנמצאים במקום מתקדם יותר ממך... **אז בתור מה אתה עושה עליהם שרירים??** למה האף שלך למעלה?? זו הטענה שלי עליך!!!! **למה אתה לא מכיר את מקומך???**

כי שוב... העם היהודי לא פוסל לקויות... העם היהודי לא דורש מצוינות בכל מחיר... אין אצלנו עבירה להיות לקוי למידה... אבל לקוי למידה יודע שיש לו את הכיתה המקדמת שלו... וגם בחור ישיבה שלא מסוגל לקום בבוקר יש לו את המעמד הנחות שלו... ואתה בעצמך אמור להיות הגון וישר ולהבין את זה מעצמך ולהכיר את מקומך ולכל הפחות לא להתנשא על מי שיותר ממך... לדעת לכופף את הראש ולכבד את הצעיר ממך שיש לו מעמד יותר טוב ממך... (בדיוק כמו שאתה דורש ממנו שיכבד אותך בגלל שאתה מבוגר ממנו... ככה ההגינות שלך אמורה להבין שאתה צריך לכבד אותו...)

ואת זה אתה לא מוכן להבין... וזו הטענה שלי כלפיך!!!!

אני לא רוצה עכשיו להטיף לך מוסר על השעה 11.00 בבוקר שהאף שלך יוצא **יחד איתך** מהמיטה... והוא אמור להישאר במיטה ולא להופיע יחד איתך...

עד עכשיו הייתי אכזרי! אבל צודק!!!! אתה כועס עלי... נעלבת ממני... אתה עכשיו רוצה להרביץ לי מכות מרוב עצבים ועלבון... ואני מבקש סליחה... לא בגלל **שאני** טעיתי... אלא בגלל ש**אתה!! אתה טעית!!!!!**

ואני אסביר לך למה **אתה** טעית????

אתה אמרת לי שאתה לא מסוגל לקום... וטענת לי בתוקף שגם אם היה היום טיול... גם אז היה לך קשה לקום בבוקר... **ואני מסכים איתך!!!!**

אז זה!!! שאתה צודק... הטיול לא מצליח להוציא אותך מהמיטה... אבל אם תפנים ותקלוט שלקום מאוחר זה תסמין של מפפפגר... אם תפנים שברגע שיצאת מהמיטה בשעה 11 בבוקר... יצאת מפגר!!!! אתה תזנק מהמיטה בשעה שבע!!! **אני אומר לך עם יד על הלב:** אם אתה תקח לתשומת לבך את מה שכתבתי מקודם... ומכאן ואילך כל בוקר שאתה קם מאוחר... אתה תתייחס לעצמך באותו יום כ-מפגר!!! אני **מ ב ט י ח** לך שמחר אתה תזנק מהמיטה בשעה שבע בבוקר!!!! לא... טיול לא מדבר אליך... אבל לעשות ממך מפגר??? לעשות ממך נכה?? זה כ"כ מעליב אותך.. זה נוגע לך בנקודה כ"כ רגישה... שלמחרת אתה תעוף מהמיטה על טיל!!!! אני מבטיח לך!!

מהיום... במקום לשבור את הראש ולחפש עוד מעורר שלא יצליח להעיר אותך... או עוד שעון מעורר שיזעזע את אמות הסיפים (ויכריח את החרפן שלצידך לקום ולכבות אותו ולהמשיך במקהלת השינה...) במקום לחפש עוד איזה קנס כספי שלא תמיד שווה את השינה המתוקה... עזוב... תחליט מהיום שכל בוקר שאתה קם מאוחר... הרי בלילה הקרוב אתה הולך לישון בפנימיה של שיעור א'... **אתה פשוט יורד כיתה!!!** ותעשה את זה ממקום בריא... ממקום של טיפול וחינוך עצמי... ממקום של כנות והגינות שלך מול עצמך ומול הסביבה שלך... תסביר בכנות לבחורים משיעור א'... (שהסכימו לאסוף אותך לחדרם) שאמנם אני בחור מבוגר... ואני בחור חשוב וערכי כפי שאתם יודעים להעריך אותי... אבל היא גופא!!! חלק מהערכיות שלי זה שאני יודע לעזור לעצמי ואני יודע לדפוק על השלחן ולהעמיד את עצמי במקום... והיות ויש לי נטיה לקום מאוחר... והסיבה שזה קורה לי כי נדמה לי שזה לגיטימי לקום מאוחר... אז אני רוצה לעזור לעצמי להבין שזה **לא לגיטימי!!!** ולכן כל יום שאני קם מאוחר... אני מתייחס לזה כפיגור התפתחותי ואני יורד כתה בהתאם לרמה שלי ולמעמד המתאים לי!!! **אתה יודע מה תהיה התגובה שלהם???**

לא יודע... ובינינו זה לא כ"כ משנה... כי מה שבטוח הוא שזה לא יקרה לך יותר מיום יומיים... **מבבבבטיח לך!!!** האיום הזה תמיד יהלך עליך אימים... אתה תחלום על זה בלילה חלומות ביעותים... ותשמח לזנק מהמיטה בבוקר ולגלות שזה היה בסה"כ חלום... (אני בכוונה נוקט בטקטיקה הזו... כי להרגיש מפגר זה לא באמת פתרון... כי בדרך כלל בחור שקם מאוחר מרגיש בלאו הכי מפגר שאין לנו עניין להוריד אותו עוד יותר!!! הוא מרגיש דפוק מאוד מאוד בלי צורך בסיוע מבחוץ... רק מה??? הוא מרגיש סוג של מפגר שיכול להמשיך הלאה את החיים... סוג של מפגר שיכול להמשיך לשחק את המשחק ולהופיע במלא הדרו ולהמשיך סדר יום רגיל... כזה סוג של מפגר הוא הכי מסכן... כי אתה גם מרגיש מפגר וגם נשאר מפגר... לכן אם אתה באמת רוצה לעזור לעצמך אז תקצין את ההרגשה המפגרת שבלאו הכי כבר יש לך... ותכריח את עצמך לעמוד מול ההרגשה הלא סמפטית הזו גם בייחס לחברה... וככה יש סיכוי רציני שמשהו שם יזוז... ואתה תכריח את עצמך לעשות שינוי...) **עכשיו:** למה זה כ"כ רגיש אצלך??? למה אתה כ"כ כ"כ כועס עלי עכשיו שקראתי לך מפגר? **כי... כי... כי אתה לא באמת מפגר!!** אתה לא באמת נכה!!! ולכן זה כ"כ כ"כ מעליב אותך... אז זה!!!! שאני רוצה להודיע לך שלקום מאוחר בבוקר זה התנהגות של מפגר! הסמל ודוגמא למפגר זה **שעון מפגר!!** בן אדם שקם כמה שעות לאחר "שעה שבני אדם קמים" זה פיגור לכל דבר... ואתה לא **מפגר...** אתה בסה"כ **שעון לא מכוון...**

אתה יודע מה ההבדל בין שעור מפגר ל--שעון לא מכוון???

הבדל שמים וארץ!!!! שעון מפגר הוא מפפפגר!!! צריך לשלוח אותו לבית חולים לשעונים... ל-שען שיחליף לו את הבטריה או את המחוגים... אבל שעון לא מכוון... הוא בריא לחלוטין... פשוט יש לו טעות... הוא חושב ש-11.00 בבוקר זה שבע בבוקר... נדמה לו שלקום ב-11 בבוקר זה שעה לגיטימית.... זה פיגור?? לא!!! **זה בסה"כ טעות!!!!** כל מה שצריך זה שבעל השעון יודה בטעותו... שיקלוט שיש לו שעון לא מכוון ופשוט ילך לכוין אותו... זה הכל!!! אתה בסה"כ צריך לקלוט שאין מצב!! אני לא יכול לצאת מהמיטה בשעה מאוחרת. כי זה מוציא אותי מפגר!!!!

באופן כללי... הטקטיקה מהסוג הזה זה שיטה טובה בכל נושא...

שיטת המכיר את מקומו!!!! תדע כלל בחיים: תעודת זהות של בן אדם מוצלח: זה אדם שלא מטייח את החולשות שלו!!! אדם שמכיר בחולשות שלו יש לו סיכוי טוב להתרומם מהם... אבל בן אדם שבורח מהחולשות שלו זה מתכון בדוק להנציח אותם... אני מכיר אברך בן עליה מרומם שאני יודע בדיוק מה סוד ההצלחה הזו.. אתה יודע מאיפה???

לאברך הזה היה ריפיון בזמן חורף שעבר... קורה... נורמלי... יום אחד הוא התעצבן על עצמו... הוא ניגש אלי בעצבים ואמר לי: אני רואה שאני לא מצליח לאסוף את עצמי... אז תקשיב טוב: אם אני לא מצליח בסוף זמן חורף לעשות סיום על כך וכך... אם את ההספק המינימלי הזה אני לא מצליח לעשות... אז מצטער... אני לא ראוי להיקרא אברך... וכך הווה!!! הגיע ר"ח ניסן והוא באמת לא הצליח לעמוד ביעדים... הבן אדם התקשר לקמחא דפסחא והודיע שהשנה יורידו אותו מהרשימות של החלוקה... שאלו אותו למה?? הוא ענה: כי זמן חורף לא הייתי אברך... לא מגיע לי... אם אתם רוצים לתת לי בתור מסכן שלא עובד תתנו... אבל לא בתור אברך כי אני בזמן חורף לא הייתי ראוי לתואר אברך... אותו אברך במשך כל חודש ניסן שילם במקווה בקנאות מחיר של בעל בית... לא של אברך.. כי... כי אני לא אברך... במשך כל בין הזמנים הוא התייחס לעצמו כנעבעך כזה שהוא גם לא אברך וגם לא לומד...

מה הפלא שבתחילת חודש אייר אותו אברך חזר לכולל עם כל העוצמה וכל הרצינות... מה הפלא שהוא בן עליה ומרומם בהתאם!!!! יש לציין שהחברותא שלו בכולל לא אוחז במדרגה שלו... ולמה לא?? כי גם הוא לא עשה חיל באותו זמן חורף... אבל לא היה לו מספיק בטחון עצמי להכריז בדרמטיות ש... שהחורף הזה לא הייתי ראוי להיקרא אברך... (כי זה גם לא באמת נכון... סו"ס זה עניין של תובענות אישית... הסוגריים האלו בשביל כל אלו שמחפשים את האברכים בנרות ורוצים לשמוע שהם לא כ"כ לומדים ו"מאי אהני לן רבנן..." תנוח דעתכם... האברך הבטלן ביותר לא מתבטל רבע ממה שאותו אחד שיש לו וואצפ...) מה... לא הייתי אברך??? חס ושלום... בטח שהייתי אברך... אז למדתי קצת פחות... **והוא צודק...**

אין שום בעיה!!! רק מה?? מי שלא מטייח חולשות ואדרבה מעצים אותם... אז הוא מטפל בהם ומתעלה מהם... וכמה שאתה יותר מטייח חולשות ככה אתה יותר נשאר איתם... **בא נגיד את זה בצורה שונה:** מי לא מפחד מכשלונות??? מי שמאמין שאפשר לתקן... מי שרועד מפחד להודות בכשלונות ולהודות בחולשות זה אחד שבטוח שזה מה שיש ואי אפשר להשתנות... אז זה!!!! שלפעמים השיטה הטובה ביותר איך לעשות שינוי אמיתי זה לעמוד מול החולשה ולהעצים אותה בדרמטיות וברשמיות וככה לגשת לטפל בה ברצינות...

כשרב חסדא רוצה שיזדרזו לבנות את הבית כנסת... הוא הולך לישון באתר בניה... כשנחמיה רוצה שישפצו את החומה הוא שובר אותה עוד קצת... כדי שיפסיקו לדמיין שאפשר לחיות עם המצב הזה... וגם אתה בחור יקר... אתה לא מפגר... ודווקא בגלל זה!!! אם תתייחס לזה כפיגור אתה תצליח למגר את החולשה הזו... חבל על הזמן... תהיה אסרטיבי!! תטפל בעצמך!! אל תזניח נישות.. תלחם.. ותנצח! בוקר טוב!!